

Verzoek om PAS te schorsen.

Werkgroep Behoud de Peel heeft samen met organisatie Mobilisation for the Environment (MOB) besloten dat het de moeite waard is om een poging te doen om het Programma Aanpak Stikstof (PAS) geschorst te krijgen.

Provincies negeren RvS-uitspraak en passen PAS niet aan.

Een belangrijke reden hiervoor is het feit dat er nog steeds PAS-vergunningen verleend worden (en meldingen worden geaccepteerd), ondanks het feit dat de Raad van State (RvS) in de zes beroepen van WBdP in haar tussenuitspraak heeft gesteld dat het PAS op 10 punten dient te worden aangepast en/of beter gemotiveerd (zie onze nieuwsbrief van 30-5-'17). Het ministerie en de provincies hebben de verplichte aanpassingen nog niet doorgevoerd!

Tegen deze nieuwe, onaangepaste PAS-vergunningen (gelukkig zijn het er wel minder dan vóór de RvS-uitspraak) stelt WBdP uiteraard zo nodig een beroep in. En de kans is ook groot dat we die zullen winnen. Het blijft echter lange tijd onzeker, omdat deze nieuwe beroepen niet behandeld worden totdat de RvS in onze eerste zes beroepen definitief heeft beslist. Hoe lang dat gaat duren hangt af van hoe snel het Europese Hof antwoordt op de prejudiciële vragen die aan haar door de RvS zijn gesteld. In de tussentijd kunnen er nog veel PAS-vergunningen/meldingen verleend worden.

Ontwikkelingsruimte van tweede PAS-periode is onterecht al aangesproken.

In de hierboven genoemde tussenuitspraak op onze eerste zes beroepen stelde de RvS dat er tot 1 juli 2018 geen aanleiding bestond om het PAS te schorsen. Dit omdat volgens de RvS in het PAS een buffer is ingebouwd, doordat tot 1 juli 2018 slechts 60% van de ontwikkelingsruimte (in het PAS berekende ruimte waarmee o.a. veehouderijen kunnen groeien) beschikbaar is voor toedeling. Daardoor zou verzekerd zijn dat tot 1 juli 2018 de ontwikkelingsruimte die voor de tweede helft van het tijdvak is gereserveerd, niet is uitgegeven. Onomkeerbare gevolgen zouden daarom volgens de RvS niet aannemelijk zijn.

Onlangs kregen wij een aanwijzing dat hoogst waarschijnlijk de ontwikkelingsruimte voor de tweede helft van het PAS-tijdvak toch wel al is aangesproken en dat de buffer waar de RvS het over had dus niet meer volledig intact is.

Dit komt door het volgende:

Recent is het PAS-rekenprogramma Aerius gewijzigd. Kwetsbare leefgebieden voor planten/dieren zijn in de N2000-gebieden toegevoegd. Tot voorheen werden de hexagonalen (zeshoekige vakken waarop met Aerius de depositie wordt berekend) daarvan niet meegerekend bij de vergunningverlening. Aangezien deze hexagonalen nu voor het eerst in de berekeningen worden betrokken en dit meteen tot de conclusie heeft geleid dat voor diverse N2000-gebieden de ontwikkelingsruimte voor de eerste helft van het PAS-tijdvak volledig opgebruikt is, betekent dit naar alle waarschijnlijkheid dat de ontwikkelingsruimte al meer dan opgebruikt is en dat er in feite al een deel van het tweede tijdvak is aangesproken. Het zou immers onwaarschijnlijk toevallig zijn dat de ontwikkelingsruimte voor het eerste tijdvak precies opgebruikt is en niet meer dan dat, op het moment dat er nu pas voor het eerst mee wordt gerekend. Dat betekent dus met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid dat er méér ontwikkelingsruimte is uitgegeven dan in de eerste helft van het tijdvak toegestaan is en dat het argument van de RvS om het PAS niet te schorsen niet meer valide is.

Ons schorsingsverzoek richt zich op het Weerterbos, zijnde één van die gebieden waarvan volgens Aerius de ontwikkelingsruimte is opgebruikt.

Nog meer redenen voor schorsing

We hebben in ons schorsingsverzoek nog meer argumenten aangevoerd dan het hierboven genoemde onterechte aanspreken van de tweede periode ontwikkelingsruimte:

- De in het PAS berekende/voorspelde afname van de depositie komt niet uit. Volgens het Meetnet Ammoniak in Natuurgebieden is de concentratie van ammoniak boven de Peel en diverse andere Natura2000-gebieden sinds 2005 niet meer gedaald en lijkt zelfs weer licht te stijgen.
- De economische groei (en daardoor waarschijnlijk ook de emissie) is hoger dan waarmee in het PAS is gerekend.
- In het PAS is geen rekening gehouden met de ammoniakuitstoot t.g.v. de grootschalige mestfraude die onlangs (opnieuw) aan het licht is gekomen.
- Er is toenemende twijfel bij de wetenschappers over het effect van de 'herstelstrategieën' (verbetering hydrologie en extra beheer) waarmee het PAS meent de negatieve gevolgen van de blijvend te hoge stikstofdepositie te kunnen voorkomen.

MOB heeft een vergelijkbaar verzoek ingediend, toegespitst op een ander gebied.